

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 73.

V Ljubljani, v saboto 11. decembra 1897.

Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. — **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Manifest desnice.

Združena desnica drž. zbora je izdala včeraj naslednji manifest:

„Na temelju načel združenih klubov, zavez, ki tvorijo zbornično večino, namreč kluba čeških poslancev, skupine čeških veleposestnikov, centroma, poljskega kola, Rumuncev, krščansko slov. zveze in kluba kat. ljudske stranke smatrajo si zastopniki parlamentarne komisije desnice za svojo dolžnost, z nastopnim izjavljati svoja načela in svoje prepričanje:

Ker je vsled žalostnih parlamentarnih dogodkov, o naslednjih katerih je težko sklepati že sedaj, ustavno delovanje osrednje zbornice v Avstriji za nedoločen čas prekinjeno, izjavljamo, da bo temelj za prihodnje političko delovanje imenovanim skupinam v večini vedno njihov adresni načrt. Po njem se bodo tudi v bodoče solidarno potezali za priznanje zgodovinsko-politiških pravic in avtonomije kraljestev in dežel, pravično izvršitev enakopravnosti vseh narodov avstrijske države, za gojitev prave vernosti in npravnosti in plodovito delo za gospodarsko in socijalno izboljšanje vseh stanov prebivalstva, trdno prepričani, da se bodeta s tem blagor in moč cele države le povspesjevala in zavest skupnosti posamnih narodov utrjevala.

Že to dejstvo, da mnogobrojni zastopniki nemških alpskih dežel pripadajo večini, dokazuje, da je popolnoma neosnovano večkrat povdarjano očitjanje, kot bi večina hotela kratiti pravice nemškega naroda; na drugi strani pa je tudi jasno, da so stranke v večini opravičene zahtevati od opozicijskih poslancev, da tudi oni pravično presojujejo narodne pravice drugih narodnostij.

Samo z ozirom na skupno državo so hotele stranke v večini razmerje z Ogersko urediti ustavnim potom, da bi na ta način preprečile nevarnost državne krize.

Žalibog, da se to v kljub iskreni gorečnosti v izpolnjevanju dolžnosti in požrtvovalni vstrajnosti ni doseglo. Tudi po odstopu Badenijevega kabineta in med razpravami, ki jih je pričel minister baron Gautsch, izkazana in do skrajne meje segajoča prijenljivost v jezikovnih in formalnih vprašanjih ni mogla ustanoviti urejenih parlamentarnih razmer.

To dejstvo se zdi večini zelo obžalovanja vredno in vzlasti se obžaluje, da se je sedaj oškodoval parlamentarizem v Avstriji, da se je povzročila negotovost glede na razmerje z drugo državno polovico in da se je tudi preprečilo, vsaj v gospodarskem in socijalnem oziru, ustreči opravičenim in nujnim željam ljudstva.

Vsled vseh teh dejstev mora večina odklanjati odgovornost za te žalostne razmere. Ostaja ji pa prepričanje, da je hotela najboljšo, in nadeja se, da se končno vendar ugodno rešijo težke naloge, ki so sedaj v državi na dnevnem redu.

Vitez Jaworski, grof Dzieduszycki, grof Pininski, Kozłowski, Rutowski, Abrahamowicz, Jęderzejowicz, Barvinski, dr. Šusteršič, dr. Ferjančič, dr. Gregorec, dr. Laginja, Biankini, Bulat, vit. Vuković, dr. Engel, dr. Kaizl, dr. Herold, dr. Pacak, dr. Brzorad, dr. Žaček, dr. Kramar, dr. pl. Fuchs, dr. Ebenhoch, Karlon, Lupul, Popovicu, grof Palffy, grof Zedwitz.

Izvirni dopisi.

Vrhnika, 10. decembra. Železnico bomo vendar dobili. To je jedna in za nas važna novica. Pretekli teden konstituiral se je na Dunaju upravni svet in volil načelnikom barona Schwegla, njegaj namestnikom pa župana Hribarja. Prijoritete v znesku 400.000 gld. prevzame Kranjska hranilnica in ker država garantuje obrestovanje, napravi Kranjska hranilnica zopet dobro kupčijo

in poleg tega ima v upravnem svetu še glas po svojem prezidentu Luckmannu.

Kakor pa nikjer ni veselja brez pelina, tako tudi tukaj pelin ni izostal. Sedež upravnemu svetu bode na Dunaju, in sicer tako dolgo, da bode skozi pet let nepretrgoma čisti dobiček pokrival investovano glavnico. In kdaj bode to? Če tudi je pri nas razmerno precej industrije vendar, dokler se ta železnica ne podaljša, bode težko aktivna. A upajmo najboljše.

Druga je pa ta, da se je načelnikom upravnega sveta volil naš gospodarski „zaveznik“ baron Schwegel. Upravni svet je po večini slovensk in vendar so si izbrali — nemškega jeroba. Ko bi bil še naš Kotnik živ, gotovo bi ne bilo prišlo do tega. In, vprašamo, zakaj bi ne bil dober za načelniško mesto poslanec Lenarčič, ali pa župan Hribar, ali župan Jelovšek? Saj nimajo ti gospodje same slame v glavi in tudi na gospodarske in denarne zadeve se razumejo. To povzdigovanje tujcev je za nas Slovence nečastno. Toliko sem hotel pogodrnjati, da ne bodete mislili, da smo Vrhničani z vsem zadovoljni. Ko bode železnica gotova, obiščite Vašega Negodo.

Od Zilje na Koroškem. 9. dec. (Slovani in provizorij.) Da je sedanja pogodba z Ogersko krivična, tega mnenja in prepričanja smo gotovo vsi. Vse pa, kar je krivičnega mora se prej ali slej poravnati in odstraniti. Nemci mučili in zatirali so Slovence že od šestega stoletja sem, ko smo z njimi prišli v dotiko, in nas mučijo in zatirajo še sedaj, ko imamo ravnopravnost postavno zagotovljeno. Nemški listi lažejo, da hočejo Slovani zdaj, ko imajo večino, Nemcem z glasovanjem za provizorij kljubovati in Cislajtaniji še naprej krivične doklade nalagati. Različni brezverski nemški listi vsipljejo se kakor toča med slovensko kmetško ljudstvo na Koroškem, je begajo in se mu lažejo, da so Schönererjanci in njihovi privrženci pravi kmetški prijatelji, kajti ti zabranjujejo, da se krivična

K najnovjšemu literarnemu boju.

Pismo pisatelja Stritarja pisateljici Pavlini Pajkovi. *)

Blagorodna gospa!

Dolgo sem se pomišljal, ali bi, ali bi ne? Govoriti, ali molčati? In ko bi hotel govoriti, kako naj dam duška svojim čutom? Oglasiti se v kakem listu? ali v katerem? Stopiti zopet v javnost, ko je človek za trdno sklenil, ne več prikazati se na odru! In pa — ali bi moja beseda, če jo sploh še posluša kdo, ne škodila prej, kakor koristila stvari, za katero se poganja? Kar bi zagovarjal, hvalil jaz, to bi se še bolj pobijalo in zasmehovalo! In zasmehovanje bi bilo slednjič tudi moj delež. Ali tudi tega bi se ne plašil, saj sem se mu že privadil, ko bi le smel upati, da bode komu drugemu v prid in korist; toda zgodilo bi se ravno nasprotno! Da se pa vendar nekoliko olajšam in storim svojo dolžnost, sklenil sem, govoriti naravnost z Vami.

V srce mora boleti vsakega poštenega rodoljuba, ko vidi, kako v zadnjem času neki ljudje — imen jim ne vem in tudi vedeti nočem

— ravnajo s tako zaslužno in rodoljubno pisateljico, s tako vsega spoštovanja vredno ženo, kakoršna ste Vi, gospa! — Kako pa mora tako postopanje še le v srce peči Vas samo! Vender Vas ne bodem tolažil. Najboljša tolažba je poštenemu človeku dobra vest, ki mu priča, da je kaj dobrega nameraval in tudi kaj dobrega storil. Kdor dela za svoj narod, hvaležnosti ne sme pričakovati; pač pa bodi pripravljen, na tihem požreti marsikatero grenko.

Vi se lahko tolažite s prepričanjem, da ste res kaj storili za svoj narod. Naj se kriči še tako zoper Vas; kar ste spisali lepega, plemenitega, to ostane! Če Vas imenujejo slovensko Marlitt, ni se Vam treba sramovati tega priimka. Če se meni daje na izbiro: Marlitt ali Marhohn, bodem jaz vedno še glasoval za prvo in, menim, ne jaz sam!

Mi pa, reči smem, nismo taki; prizadevamo si, pravični biti tudi proti novostrojnikom, če tudi njihova senca pada na nas. Jaz vsaj rad priznavam, kar ima dobrega nova šola — in tega ni malo — ali njene izrastke zametam; pobijal bi jih javno, odločno in krepko, ko bi ne vedel, da je moja beseda bob v steno pri mojih rojakih, sosebnih pri mladem rodu, ki je zdaj nastopil svoje vladarstvo. Želeti bi pa bilo,

da vstane mož, ki ima kaj veljave, ter povzdigne svoj glas: „Ne tako, to je sramotno, na kvaro vsemu narodu. Kamenje, blato, gnojnica, to ni orožje, s katerim se bori pošten mož, pošten narod! Gorje nam, če iz našega narodnega značaja izgine plemenitost, in če stopi podlost na njeno mesto!“ — —

Kako naši novi učitelji govoré o „morali“!

Zdaj se vse sme! Iz ene skrajnosti v drugo! Sklicujejo se na — Francoze! — — Ali je kak razsoden človek, ki bi ne videl, da ta narod propada, gnije tako, da že — diši! Francoski narod, kakor vse „latinsko pleme“!

Čudil sem se in veselil, ko sem v nekem silno veljavnem dunajskem listu, ki ima nekaj imena, bral, kako Maks Nordau soli o Maupassant-u in o Francozih, ki tako obožujejo in slavé tega svojega najnovjšega malika. Čudil sem se, pravim, kako bi se ne? To ni kak kapucinec, še duhovnik ni; liberalec je, časnikar in — jud, pa sodi in govori o poštenosti in spodobnosti kakor kaka poštena, nepopačena slovenska duša! Poskusil je nekdo v slovenskem časniku, zasmehovati moža, pa se mu ni posrečilo.

Uteče se, bodimo mirni, tudi tá hudournik in, upam, da ne brez prevelike škode. In ti ljudje, ki se tako vedó, morda pa še niso tako

*) G. pisateljica je dobila s tem pismom ob jednem pooblaščenje, da se pismo sme objaviti v celoti.

pogodba z Ogersko podaljšati ne more. Da je to pogodbo sklenil leta 1867. s Pruskega privandranu Nemeč Beust, in da so jo nemški liberalci, ko so bili v večini, že dvakrat podaljšali, tega njim zvite nemške lisice ne povejo. V večih krajih napravilo je ljudstvo obstrukcijskim poslancem sijajne bakljade, razsvetljevalo je hiše, prižigalo umetni ogenj in streljalo z možnarji. Vse to močno vpliva na priprosto kmetstvo ljudstvo, ki je do grla zadolženo in obloženo z vsakovrstnimi davki in dokladami, ter se zaupno oklepa vsake šalobarde, naj mu ta še take budalosti in laži kvasi, ako le pogumno nastopa.

Da bi Slovani zavoljo jezikovnih naredb na Češkem morali za provizorij glasovati, je bosa. Češki narod je močen, bogat ter omikan, in kot tak lahko kategorično zahteva, da se njegove jezikovne razmere pravično uredi.

Ali so res Mažarji nam Slovanom naklonjen narod, in da jih moramo mi podpirati? Zgodovina in vsakdanje skušnje nas uče, da so Mažarji vedno bili in so še največji nasprotniki Slovanov. Nič jim ne prijenjati!

Pogodba Avstrije z Ogersko naj se tedaj sklene na podlagi pravice, na podlagi državnih dohodkov in po številu prebivalcev obeh polovic države. Ako pa Mažarji pravične pogodbe ne vsprejmejo, upelje naj se personalna unija.

Niti za las še ni prijenjal grozni pritisk, da bi se ponemčili koroški Slovenci. Zanika se nam pravica obstoja.

Zagotovljen sem, da, ako bo še dalje trajalo sedanje germanizovanje na Koroškem, se bo poslanec, ki bo za provizorij glasoval, smatral za izdajico našega ljudstva. Že sedaj se nam žuga, da pri prihodnjih volitvah ne pride nobeden Slovenec več niti v deželni, niti v državni zbor. Tolažimo se s tem, da Bog že skrbi, da drevesa ne zrasto v nebesa.

Na Dunaju, dne 10. dec. Zabavni večer katerega je priredilo akad. društvo Slovenija na Dunaju dne 6. decembra v spomin umrlega pisatelja Janka Kersnika, je privabil poleg mnogoštevilnega slovanskega dijaštva tudi dokaj odlične slovenske gospode: prof. in pisatelja Jožefa Stritarja, dvornega svetnika Frana Šukljeja z obitelji, vseučilišnega docenta dr. Matijo Murka, koncertnega vodjo „Slovanskega pevskega društva“ prof. M. Hubada, župana ljubljanskega Ivana Hribarja, Kersnikovega sorodnika notarja Janka Rahneta in druge.

Po pozdravu predsednika akad. društva Slovenije phil. Jeršinovica je zapel društveni zbor pod vodstvom phil. J. Reisnerja mogočni Fr. Grbičev „Slovanski brod“, katerega je navzoče občinstvo pozdravilo z viharnim ploskanjem in dobroklici.

Slavnostni govornik jur. Konrad Vodušek je s svojim skrbno pripravljenim govorom daroval časten obolus manom pokojnika, na katerega tihem grobu plaka danes poleg tužne rodbine ves slovenski narod od skromnega, pošte-

nega slovenskega kmeta počenši pa do največjega slovenskega razumnika. Slavnostnemu govoru je sledila A. Hajdrihova pesem: Nisem Nemeč, dekle lepo; jur. M. Marinček pa je čital humoristično črtico. „Prepir med črkama K in L“, s katero je pisatelj dosegel popolnen uspeh. Tudi jur. Miroslav Juvančič, dobro znani baritonist, je stal v Grbičevi „Želje bi, da bil bi ptica“ in A. Rubinsteinovi „Bleskeče se rosa“ na pravem mestu; na občjo željo občinstva je pridel še Tito Matteievo „Jeli res?“. Z Vj. Klaičev „Svrčanje“ in A. Foersterjevo „Sokolsko“ se je zaključil oficijelni del Kersnikovega večera.

V zabavnem delu, katerega je z virtuozno spretnostjo vodil phil. Stanko Bevk, se je vrstilo dokaj napitnic, katere so našle globok odmev v srcih Slovenijanov. Dvorni svetnik Šuklje je govoril o pokojnem Kersniku kot politiku ter pozval vse Slovenijane, naj bodo vedno zvesti načelom slovanske ideje.

Župan Hribar je pozivljaj slovenske akademike, naj zlasti sedaj za časa viharnih političkih dni dajo duška svojemu slovanskemu srcu, ter naj prirede v Ljubljani visokošolski shod, zagotavljajoč jih, da jim bela Ljubljana priredi nad vse časten vzprejem. Vseučilišni docent dr. Matija Murko pa je v svojem lepem govoru pokazal edino pot vresničenja slovanske misli: slovanske vzajemnosti in znanja slovanskih jezikov, bodreč dijake k resnemu, vstrajnemu delu.

„Slovenija“ je s tem večerom častno rešila svojo nologo. „Slovenija“ ostani tudi v bodoče tisto svetišče na tujem, v katerem se mlado razumništvo navdušuje in pripravlja na resno delo, za napredek naroda našega. Živi, cveti, rasti „Slovenija“ in zgodi se po tej besedi!

Iz zlate Prage, dne 8. decembra. Gautsch se je s svojim prvim nastopom kot ministerski predsednik slabo priporočil Čehom. „Nagla sodba“ za Prago in predmestja nam priča, da se vlada nikakor ne more povzpeti do dejanske zvršitve ravnopravnosti. Pravično bi bilo, da se je izdala nadla sodba, ako se je že izdala, ne samó za Prago in predmestja, marveč za celo Češko. Takó se pa v Žatcu in po drugih krajih, kjer imajo Nemci večino, isti nosijo nad Čehi. Tam ni nikake nagle sodbe, v Pragi pa je uvedla vlada takoj takó stroge naredbe! S tem je sicer umirila razburjene duhove, a bojimo se, da ne za dolgo. Slišijo se jako strogi glasovi. A toliko je gotovo, da se prava češkega naroda ne dajo in ne dajo zatreti, naj ravna vlada s Čehi, kakor hoče. Po našem mnenju naj bi bila slavna vlada takó odločna i tedaj, ko so Nemci počenjajli svoja nasilstva po Hebu in drugod. Preki sod naj bi bila najprej vpeljala v državnem zboru, ko so frčali tintniki v predsednika državne zakonodaje in se je bliskal nož. Ona deli z dvojno mero, kakor je to dobro poudarjal neki obč. odbornik pri češkem namestniku. Po demonstracijah sta v Pragi najbolj prizadeti mesti Žižkov in Kraljevi Vinohradi.

prvi dobi svojega razvoja, tako kakor gospod Mirodolski ni nihče drugi, nego jaz v poznejši dobi. Moja „estetika“ ni ne Aristotelova, ne Lesingova, ne Vischerjeva ali ne vem še čigava, moja je vsa; sad mojega opazovanja in premišljevanja, sad mojega življenja. Vsi moji spisi, so takorekoč posamezni kosi mojega bitja; v njih sem kazal svet, kakor so ga videle moje oči. Če ga te niso videle v pravi podobi, tolažim se z mislijo, da se drugim menda ne godi bolje. — Ali naj se tako branim in zagovarjam? Čemu? Razsodni in pravični vé, kako je stvar; kako pa sodijo o meni drugi — to me malo briga.

Toda dovolj že o meni, in sploh dovolj besedovanja. Tako dolgega pisma menda še nisem pisal nikomur.

Torej gospa, pogum! Po konci glavo in „sursum corda“! Veselilo bi me, ko bi Vam bile te vrstice nečako, če tudi malo zadoščenje za javno razžaljenje.

Z odličnim spoštovanjem

Vaš vdani

Stritar.

Na Dunaju 5. decembra 1897.

Zanimivo je bilo to, ko so Nemci sami iz strahu snemali nemške firme s prodajalnic in brisali in mazali nemške napise ter si pripenjajli na prsi trobojnice. Hipoma so Nemci in Židi postali narodni Čehi. — Češki listi se pridno konfiskujejo.

Politiški pregled.

Ministerski predsednik baron Gautsch je popolnoma propadel s svojim pogajanjem. Dne 8. t. m. je povedal zastopniku desnice vitezu Javorskemu in zastopniku levece poslancu Funkeju, da se zahvali za poročila in da zana-prej ponehajo vsa poganjanja. Poslanec Funke je rekel ministerskemu predsedniku, da se nemški uradniki na Češkem zaradi tega ne bodo učili češkega jezika, ker bi se s tem nekako priznavalo češko državno pravo, proti kateremu Nemci odločno protestujejo. (To je pa prava neumnost. Saj češkega državnega prava niso iznašli sedanji Čehi). Dalje je rekel Funke, da naj se ne skliče letos v Prago deželni zbor, ker bi ondi nemški poslanci ne bili življenja varni. (No, slovanski poslanci tudi na Dunaju in celo v zbornici niso varni pred napadi nemške surovosti, tedaj bi tudi v nemškem mestu ne smel biti državni zbor). Gautsch je obljubil, da bode po Božiču še jedenkrat poskusil s poravnanimi. Če se skliče v januarju zopet državni zbor, še ni gotovo. Ker se ni mogel dognati nagodbeni provizorij v državnem zboru, določil se bode s kvoto vred za l. 1898. po cesarski naredbi. Ko končajo delegacije svoje delo, se razglasi sklep zasedanja državnega zbora. Mogoče je, da se med tem uvede zopet absolutizem in zbori bi potem sploh ponehali.

Iz delegacij. Delegat Kaftan (Čeh) je povdarjal važnost mornarice in se je potegnil za zboljšanje plače delavcem v arzenalu v Poli in da naj se ondi ustanovi hrvatska ljudska šola. Podadmiral baron Spaur je obširno odgovarjal Kaftanu in trdil, da se pri arzenalu v Poli pač goji slovanski jezik, in da so za to ustanovljeni posebni kurzi. Službeni jezik mornarice je pa nemščina, četudi so delavci in mojstri većinoma Slovani, ker so inženirji Nemci in se je treba z njimi sporazumeti. (Vedno stara muzika!) Za delavce se bode skrbelo in tudi glede njih pre-skrbljenja za starost se je že storil korak. Na male liferante se pa pri razpisu o dobavi provijanta za mornarico ni mogoče ozirati, ker je Pola vojno pristanišče in trdnjava in bi jo mali liferanti za slučaj vojne ne mogli točno zalagati. Zato je treba zveze z velikimi tvrdkami. Mogoče je, da bi bilo koristno, ako bi se vsa uprava prevzela v svoji režiji, a o tem se doslej ni mislilo, vspeh je tudi dvomljiv.

Dr. Rieger je obhajal svojo 80letnico. Važno je, da se mu je o tej priliki poklonil tudi izvrševalni odbor Mladočehov.

Nemški listi pa že znajo resnico tako zavijati, da bi se Slovanu, ko jih bere, kmalo zmešalo v glavi. Slovenci še nismo dobili najmanjše mrvice tega, kar nam po pravici že davno gre. Hrvatje nič. Čehi so dobili jezikovne naredbe, po katerih bi nekako jednakovredni postali Nemcem v uradih. Nemški listi pa javkajo, kakor bi bil prišel za Nemce sodni dan. Pravijo, da se je Slovanom dalo vse, Nemci so pa pritiskani na steno, ter očitajo Madjarom, zakaj se ne ogrejejo nekoliko bolj za Nemce, kateri so takó bridko žaljeni. Temu „Herrenvolku“ je res obupati, ako se ne masti sam za polno mizo. Ta občutljivi napuh smo mu vzredili Slovani, ker smo mu tisoč let rabotali.

Nemiri na Češkem. V Taboru, kjer vojaki stražijo mesto, so Čehi Nemcem in Židom pobili na 39. hišah 1006 šip. — V Brnu so dne 8. t. m. imeli Čehi zborovanje v „Besednem domu“ in potem so napravili obhod po ulicah in prepevali „Hej Slovani“. Protidemonstracijo so pa napravili nemški dijaki. Prepevali so po ulicah nemške pesmi in heilali. Nato so se Čehi in Nemci spopadli. Prišla je policija in zaprla 24 oseb. — V Pragi so v torek in v sredo zopet zaprli 64 oseb.

S Poljskega prihajajo vesti, da so grofu Badeniju na povratku iz Varšave od Krakovega do Buske prirejali velikanske ovacije. V Lvovu

podli, kakor se kažejo; ali strast, strast! Strast je pošast, ko strast govori, pravica molči. Saj vidimo sosebo zdej v tej naši ljubi Avstriji, kako razsaja in razgraja ta peklenska prikazen! Človek bi kar pobral svoja kopita pa pobegnil tja na konec sveta! Težko je, pravijo, biti človek; ali še težje je včasih biti Slovan, Slovenec.

Vender ne obupati!

Če je res, kakor pravi pregovor, tolažba je nesrečnemu, tovariša imeti v nesreči, poglejte, gospa, mene! Kako se je delalo in se dela še z menoj! Kaj se mi ni že očitalo? Jaz sem menil, da ljudje nimajo že več kamenja zame; pa sem se motil. Priletel mi je še eden, najdebelejši. Očita se mi, kakor posnemam iz neke besede v prvem slovstvenem listu slovenskem — tatvina, literarna tatvina! Ta je pa res malo debela! To bi bil res smrten udarec, ko bi me bil zadel, kakor me ni. Ali naj stopim na noge pa vpijem: „Jaz nisem kradel nikoli, ne posnemal vedoma, nikoli! Za kake podobnosti nisem jaz odgovoren. Jaz sem vedno poudarjal, da pisatelj bodi najprej izviren, če hoče imeti kaj veljave, in tako sem tudi ravnal sam. Vse moje pesmi so moje; vse doživljeno, vse nekaka očitna izpoved v olajšanje srca. „Zorin“ sem jaz sam, ali sem bil jaz v

so se 8. dec. povodom 25letnice „Prodane neveste“ priredile važne manifestacije poljsko-češkega prijateljstva. Orkester je po overturi sviral „Kje dom je moj“, režiser pa je z odra prečital brzojavke župana praškega, župana prerovskega in ravnatelja Šuberta. Navdušenje je bilo nepopisno. Jutri se priredi v Krakovem velika slovanska manifestacija, na katero pridejo dr. Pacak, dr. Stransky, dr. Slama in dr. Brzorad, in zastopniki kršč.-slov. zveze.

Nemci se že razdvajajo. Tudi nemški poslanci levice so sestavili manifeste na narod. Desniški klubi so soglasno izdali skupen manifest, katerega objavljamo spredaj, levica se pa ni mogla zjediniti in vsak klub izda svoj manifest. Skrhalo se je zadnje dni zlasti prijateljstvo med kršč. socialisti in liberalci.

Judapest. V Budapesti je bilo v občinskih volitvah med 199 obč. svetovalci izvoljenih 73 Judov. Med 25. osebami, ki plačujejo v Budapesti največ davka, je 17 Judov.

Fran Kossuth je zahteval v ogerskem državnem zboru, da naj se zdaj porabi ugodna prilika in zahteva, ne samo, da dobi Ogerska svojo vojsko, ampak tudi samostojno zastopstvo na zunaj.

Proračun Ogerske ima 972.394 gl. določenih za nove madjarske šole in otroške vrtce. Ubogi Slovaki!

Rusija dobi v kratkem posebnega ministra za zdravstvene zadeve. Tega še ne poznajo zapadne kulturne države. Rusija nosi luč naprej.

Turška mornarica se bode preustrojila. Pri zadnji vojski je bilo Turke kar sram, da imajo takó slabo mornarico. Napravile se bodo nove ladije in nakupili topovi pri Kruppu. Turčija bode finančno nekoliko poživelala, ko dobi od Grške vojno odškodnino. Za mornarico je dovolil sultan, da se sme najeti posojila 500.000 turških funtov.

Grški junaki. Kakor javljajo atenski listi, vodijo se pred vojnim sodiščem v Atenah obširne preiskave proti 10.000 grškim vojakom radi neposlušnosti in desertacije.

Domače novice.

Osebnosti. Doktorjem prava je bil promoviran na graškem vseučilišču g. Josip Povalej iz Št. Jurija ob južni železnici. — Gosp. dr. H. Šuklje prakt. zdravnik v Celju je nevarno obolel. Upamo, da kmalo ozdravi. — Skriptor na licealni knjižnici g. Konrad Štefan v Ljubljani je imenovan kustosom te knjižnice. — Iz Karlovca je došla včeraj v Ljubljano vest, da se je utopil frančiškan pater Hrizogon Majar, dobroznani slovenski pisatelj. — „Domovina“ poroča, kar se po Ljubljani že davno govori, da pride za prošta v Novo Mesto ljubljanski kanonik č. g. dr. Sebastijan Elbert. — Prezentovan je župni upravitelj gosp. Anton Žnidaršič za župnijo Osilnico.

Slika novostrujarske duše! Ko je bil Govekar, podurednik „Slov. Naroda“ in oča novostrujarjev, nedavno razstavil v neki ljubljanski prodajalnici glavni del svojega telesa, so se mimo-idoči ljudje samo muzali. Glasno se pa smeja te dni sliki duševnih zmoglostij, katero je izstavil Govekar dne 9. t. m. v „Narodu“ pod naslovom „Poslano“. Mi se ne smejamo, mi pomilujemo. Ako bi bilo pod tem slovarjem psovok, pod tem krdelom „dihurjev“, „derviše“, „rokovnjačev“, itd. itd., ki so ondi nakopičeni, podpisano, „mi pijani Matevzel, ki smo se nasekali jeruša“, smejali bi se, ker bi bilo to naravno. Toda spodaj stoji podpisan s polnim naslovom: „Fran Govekar, pisatelj in urednik!“ To naj bo — pisatelj?! Da, to „Poslano“ je pristna slika duše novostrujarskega „pisatelja“, ki pa dokazuje nekaj jako žalostnega, namreč, da se vseučiliška olika tega mladeniča prav nič ni prijala. To ni več samo surovec. Vsak bivši medicinec dobro ve, kako se pravi človeku, kateri je prišel takó močno iz duševnega ravnotežja, da si upa kaj takega spisati, podpisati in obelodaniti, kakor je omenjeno „Poslano“ v „Narodu“. Umevno je, da se mi za take duševne siromake ne menimo in da nam niti na misel ne pride, stopati za njim v nižave. Ker se pa hoče Govekar opirati kot

na somišljenika celo na pisatelja Stritarja, opozarjamo pametne ljudi na naš današnji listek.

Shod v Ljubljani. V nedeljo dopoldne napolnili so krščansko socialni delavci ljubljanski dvorano „Katoliškega Doma“ v Ljubljani, da čujejo poročilo svojega državnega poslanca č. gosp. dr. Kreka o položaju v Avstriji. V svojem poročilu z bojišča v državnem zboru je omenjal dr. Krek, da so si stali nasproti zastopniki narodov in zastopniki strank. Zastopnike narodov, ki so tvarjali desnico, so vodila narodna, ljudska in verska načela, na drugi strani pa sta vodila korni poveljstvi Wolf in socialni demokrat Berner. Poslednjim bode ploskalo strankarstvo, nam pa bodo ploskali vsi tisti narodi v Avstriji, ki so zdravega mišljenja. Mi ne zastopamo strankarstva, mi zastopamo resnico in pravico. Wolfovci in Bernerji so zmagali pri svojih strankah, nas pa ne bodo zmagali, predno celemu avstrijskemu slovanskemu ljudstvu ne odsekajo glav. S policaji v zbornici se ni kršil poslovnik, ker leta veleva, da ima predsedstvo pravico, ukreniti vse, kar je za red potrebno. S surovostjo so hoteli nasprotniki nas razbiti, a združili so desnico trdnejše! (Navdušeni Živijo klici.) Desnica ni združena vsled vladinih želj, kakor pod Taaffejem, združili smo se v imenu slovanskih narodov in njihovih pravic. (Dolgotrajno ploskanje.) Iz zbornice je manjšina prenesla boj s pestmi na ulico. Vlada je mirno gledala, ko so Nemci in socialni demokratje demonstrovale v Gradcu in na Dunaju, ko je pa Čehom v Pragi zavrela kri, tedaj je bil takoj tu — preki sod (Veliko gibanje med delavci.) Vse sedanje nesrečne razmere je uprizorila višja birokracija, združena z judovstvom. To naše „višje uradništvo“ je sedaj pokazalo, da je protiljudsko, protikatoliško. Z Nemci sedaj ni možno sprave, ker se nemško ljudstvo ne more otresti Židov. In če bodo tudi dunajski krščanski socialisti iskali prostora, kjer so Židje in birokratje, pokopani bodo skoro in mi ne bomo solza pretakali za njimi. (Burni klici: Tako je!) A kaj je z Gautschem? Gautschevo ministerstvo je birokratsko in nam je ob tem dejstvu jasno začrtana pot. Kaj nam kaže prihodnost? Te zunanje oblike, v katerih smo zdaj, Nemci in socialni demokratje lahko razbijejo, naše desnice ne bodo razbili. Mi bomo ostali skupaj in zmagali! Način, kako hočejo nekateri krogi sedaj reševati centralizem, je samo delo za propad Avstrije. Prišli bomo končno do prepričanja, da na Dunaju nimamo nič več iskati. Nemška fakinaža nas ondi ne bode zasramovala, niti višja gospoda. Tudi v našem ljudstvu bode ob sedanjih dogodkih vzrastel — radikalizem. Petdeset let smo Slovenci igrali ovce in sedaj naj pride kar-koli: „Narod naš bo zmiraj stal!“ (Nepopisno navdušenje, delavci zapoje slovensko krščansko-socialno delavsko pesem.) Nato je g. Gostinčar ob splošnem odobravanju izjavljal, da tudi večina slovenskega delavstva stoji krepko ob strani slovanskih poslancev in da se tudi ona ne bode umaknila nobeni sili. Predlagal je resolucijo, s katero se pozivlje državni zbor, da kakor hitro mogoče, zakonito v smislu narodnostne avtonomije uredi pereče narodnostno vprašanje. Ta resolucija in pa resolucija, s katero se pozivlje deželni odbor kranjski, da tudi on da primerne odziva neslišnemu početju nemške manjšine v Avstriji, v prvi vrsti izzivajoči resoluciji štajarskega deželnega odbora, ter da v obrambo Slovenstva in kranjskih Slovencev posebe sklene resolucijo, slično oni ljubljanskega občinskega sveta, sta bili vsprejeti soglasno. Zadnji govornik g. Iv. Kregar je kot načelnik okrajne bolniške blagajne ljubljanske, pojasnjeval razmere v odboru ter pozivljal delavce naj skrbe, da pridejo pri dopolnilnih volitvah pravi možje v odbor. Shod se je zaključil s soglasno izjavo zaupanja državnemu poslancu dr. Kreku.

Drobne novice. V sredo zjutraj je pogorela v Ljubljani baraka na Tržaški cesti, v kateri se je nahajal električni motor za dobavo električne luči v „Narodni Dom“. Škode je okolu 3000 gl. — Dopolnilna deželnozborska volitev iz kurije kranjskega veleposestva na mesto grofa Leona Auersperga bode dne 28. decembra. Volilcev je 96.

— „Slovenski Gospodar“ bode po novem letu pričel izhajati v povečani obliki, tudi „Slovenka“ bode izhajala v lepši obliki. L. 1898. bode torej slovensko časopisje storilo velik korak naprej! — Politično društvo „Edinost“ priredi jutri shod v Škednju pri Trstu. Delavci na novih ondotnih plavžih so si ustanovili nemško društvo „Servola“. — Občinski zastop trške občine Gornjigrad je sklenil resolucijo, slično oni ljubljanskega obč. sveta. — Petje pri sv. Antonu v Gorici je sedaj v redu. Poje se slovenski in Gorica se radi tega še ni podrla. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici priredi jutri veselico, na kateri se bodo predstavljale žive podobe iz Sketove povesti „Miklova Zala“. — 6 let ječe za 38 krajcarjev je dobil pred tržaškimi porotniki Karol Milič iz Repnič. — V Trstu prične izhajati nov krščansko-socialen delavski list „Avrenine“.

Dopolnilne volitve v okrajno bolniško blagajno ljubljansko bodo v nedeljo 19. decembra t. l. ob 10. uri dopoldne.

Potres smo čutili včeraj zvečer malo po 6. uri v Ljubljani. Provročil je precej strahu.

Slovensko gledališče. Sinoči se je pel „Trubadur“. Ako se bode „Trubadur“ tako pel, kakor včeraj, bode izgubil svojo populariteto. — Prihodnji teden gostuje na slovenskem odru gospa Bohinc-Polakova v igri „Ali je to dekle“.

Veliko odlikovanje g. prof. Frana Gerbiča. Stvoritelja slovenske opere g. prof. Gerbiča doletelo je te dni nenavadno odlikovanje. Gospodar Črne Gore knez Nikola poklonil mu je red kneza Danila I., ustanovljen za nezavisnost Črne Gore. Odlikovanec je dobil red skupno z laskavima pismoma črnogorskega ministra posvete Vukovića in prvega knezovega tajnika Ramadanovića. G. prof. Gerbič je uglasbil lepo število srbskih pesmij, ki so se z najvišjo pohvalo pele na srbskem in črnogorskem dvoru, svojo novo opero v 3 dejanjih „Kres“ pa je poklonil knezu črnogorskemu. K priznanju njegovega najnovejšega dela g. profesorju najiskreneje častitamo. Bodi mu to visoko odlikovanje zadoščenje za velike bridkosti, katere je za svoje požrtvovalno delovanje moral okusiti med slovenskim narodom.

Socialni demokratje so pretečeno nedeljo tudi v Ljubljani nekoliko porogovili v kazini. Nasejal jim je sodrug Zadnik nekaj „rožic“, katerih najgorša je bila ta, da so soc. demokratje rešili ustavo. Ko bi soc. demokratje ne posegali v državnozborske razmerje, bi bila ustava v resni nevarnosti. Obsojal je surovost profesorjev in doktorjev z manjšine in večine, ne pa socialno-demokratskih naskokov na predsedništvo. Kreka je proglašal za neumnega in dvomil je, če bo večina imela toliko pameti, da bi se udala zahtevam manjšine. Ostro je napadal župana Hribarja radi znane resolucije v obč. svetu ljubljanskem. Železnikar je povedal to kolobocijo v nemškem jeziku. „Was der Badeni am Ruder gewesen ist, sind die Sprachenverordnungen da, die ausgehen dahin, dass eine Nation gegen die andere gehetzt wird und der Deutsche unterjocht wird von den Slaven.“ Sodrug Petrič je predlagal nezaupnico Kreku. Železnikar je pa zaklical „Hoch“ socialno-demokratskim poslancem. Ko je hotel govoriti neki krščanski socialist, nastal je vrišč in predsednik je zaključil shod, drugemu krščanskemu socialcu pa so zabranili vstop. Naši socialni demokratje so zopet pokazali, da razumevajo svobodo samo — zase. Vdeležba na shodu ni bila številna.

Iz občinskega sveta ljubljanskega. V seji dne 9. t. m. je g. župan Hribar naznanil, da šteje ljubljansko prebivalstvo 32.559 duš, vajakov je 2.200. — Na zadnji telegrafični pozdrav obč. sveta je prišel odgovor iz Lvova. Da ni prišel odgovor tudi iz Prage, so krive ondotne razmere, a po časnikih se je izvedelo, da je občinski svet praški radostno vzel na znanje iz Ljubljane došli pojav slovanske solidarnosti. Tudi od družih strani so prišla priznanja, tako od pol. društva „Edinost“ v Trstu. (Kaj pa naša pol. društva na Kranjskem?) Zanimiva je izjava občinskega zastopa beljaškega, naperjena proti resoluciji, sprejeti v zadnji seji obč. sveta ljubljanskega. Beljaški zastop govori

o: „rohe Kundgebung“, „mindenwertige Nation“ sploh v žaljivih frazah, katere so proti Slovanom dandanes na dnevnem redu pri naših kulturnih, naprednih Nemcih. G. župan ošiba v rezkih besedah tako postopanje in želi, da bi se kulturni beljaški zastop prišel učiti v Ljubljano, kaj je kultura in omika. Nemci so odklonili spravo. Mi stojimo pred durmi absolutizma. Sicer ni beljaški zastop prijavil svoje izjave občinskemu svetu ljubljanskemu, a vender mora on kot župan na tako izzivanje reagovati. Ljubljana je vzorno vzdrževala red, akoravno je bilo nakopičene veliko elektrike v zraku. V Ljubljani so se že vršile velikonemške demonstracije in župan kot načelnik policije je že moral na merodajnem mestu opozarjati na eventualne nasledke. Resolucija ljubljanskega občinskega zastopstva sloni na dinastičnem in avstrijskem čutu naroda slovenskega, ki zahteva za Slovane pravico jednako-pravnosti. Naperjena je pa proti onim nemškim kričačem, ki škilijo čez črno-žolte avstrijske meje, in ki se ne sramujejo, kazati javno ne le svojega sovraštva do Slovanov, ampak se tudi čisto nič ne čutijo Avstrijce. (Kaj pa „nemška zveza“ v deželnem zboru?) — Temeljito sestavljeno poročilo mestnega fizikata se vzame na znanje in se izreče mestnemu fiziku dr. Koprivi priznanje. — Sklenilo se je, odobriti ukaze glede pekovske obrti v Ljubljani; za ustanovitev bakterijologičnega in kemičnega poskuševališča se dovoli 400 gl. in letnega prispevka 200 gl. — Za premešitev pokopališča pri sv. Krištofu se izvoli odsek 5 članov, v katerem sta tudi fizik in stolni župnik. — Mestno stavbišče ob Fran-Josipovi cesti se zamenja brezpogojno z deželnim stavbiščem za Bežigradom. — Mestna poslopja v vrednosti 207.909 gl. se za dobo 10 let od 1. januarja 1898 naprej zavarujejo pri banki „Slaviji“ za 958 gl. 20 kr. in po popustu 20% za 670 gl. 74 kr. proti temu, da se mora svota plačati za 5 let naprej. Gosp. Trček omenja, da ne kaže zavarovati kar za 10 let, ker se namerava ustanoviti deželna zavarovalnica, na kar g. dr. Tavčar odgovarja, da na zavarovalnico še ni misliti 10 let. — Pri govoru o javni tehtnici naglašja g. Kozak, da mora biti tehtnica pod streho, da kaže pravilno. Gosp. Trček opozarja da iz lastne skušnje vé, kako različno kažejo mitniške tehtnice v Ljubljani. Vsled tega se vrne poročilo policijskega odseka še enkrat v posvetovanje. — Javna čajnica in grelnica se odkloni. — Soha sv. Trojice na Dunajski cesti se pusti na starem mestu. — Reseljeva cesta se bode uravnala. Vodovodni proračun izkazuje dohodkov 55.100 gl., stroškov 51.696 gl. 82 kr., toraj prebitka 3.403 gl. 12 kr. — Naknadna dela pri električni centrali, kakor vpeljava električne razsvetljave se odobré. — Prevažanje premoga s kolodvora v elektrarno odda se g. J. Turku. — Ustanovitev mestne godbe se principijelno sklene; mestnemu magistratu se pa naroči, da stopi z onimi faktorji v dogovor, ki bi eventualno prispevali. — Samostalni predlog g. dr. Majarona glede razširjenja volilne pravice za občinski svet ljubljanski se odstavi z dnevnega reda, ker je poročevalec zadržan. — G. dr. Požar popraša g. župana, bode se li nova gimnazija že prihodnjo

spomlad pričela graditi? Kakor se čuje so se načrti izgubili. Poslopje je tako razdejano in v zdravstvenem oziru tako slabo, da se čudi, kako potrpežljivi stariši svoje otroke v ta zavod pošiljajo. Hudi protresni sunek ima lahko groznih posledic. (Kakor „ad oculos demonstrare“ je prišel isti čas precej močan potres, ki je dvorano občutno pozibal.) — G. dr. vitez Bleiweis kot član dež. šolskega sveta izjavlja, da je že pri zadnji seji interpeliral g. predsednika, in ta je obljubil, da se prične zgradba že to spomlad. Načrti so se res izgubili, a se zopet našli. G. župan obljubi pisati takoj referentu v naučnem ministerstvu. — Tajna seja.

V mestnem svetu tržaškem je objavil župan, da je državno sodišče odbilo pritožbo mestne občine proti odredbi namestništva, s katero se je razveljavil sklep mestnega sveta za uničenje volitve Nabergojeve.

Na Koroškem so Nemci napovedali najstrožji bojkot izvrstnemu češkemu pivu. Slovenci, mi pa se odpovejmo enkrat nemški čorbi! — Nemci po vsej sili hočejo pri obč. volitvah dobiti Kotmaro Ves v svojo pest. Pomagajo jim tudi cesarski uradniki.

Društva.

Jubilej „Glasbene Matice“. Z glavno točko jubileja, jubilejskim koncertom, se bavimo na drugem mestu. V sredo opoldne je imelo zasluzno društvo slavnostno sejo v dvorani društvene hiše ob navzočnosti raznih odličnjakov. Govorili so gg. predsednik Ravnihar, tajnik Belè in finančni svetnik Svetek. Govorniki so kazali na lepe uspehe „Glasbene Matice“, katere je dosegla s složnim sodelovanjem vseh faktorjev. Gosp. sodni svetnik J. Vencajz je stavil naslednje predloge, ki so bili soglasno vsprejeti: 1.) Odbor sklene, da razpiše 200 gl. nagrade za najboljši izvorni oratorij ali drugo epiško skladbo. — 2.) Vsako leto je razpisati nagrade za najboljšo skladbo ali prireditve narodnih pesmij, katere bo potem izdajala „Glasbena Matica“. — 3.) Naj dela odbor na to, da dobi glasbena šola „Glasbene Matice“ pravico javnosti ter se s časom podeželi. — Po dovršenem jubilejskem koncertu vršil se je v „Sokolovi“ telovadnici komers, na katerem je bilo izrečenih dokaj iskrenih govorov. Došlo je znatno število brzogovornih pozdravov.

Jubilejski koncert „Glasbene Matice“ pod vodstvom gospoda Jos. Čerina je napravil, ako ga presodimo v celoti, lep vtis. Če smo pa pogrešali pri njem one elementarne moči, koje smo bili nekdanj vaji iskati pri koncertih „Glasbene Matice“, je to pripisovati pred vsem programu samemu, ki ni brezpogojno zadoščal razvajanemu, le dela prve vrste zahtevajočemu okusu; bil je marveč program zmes najraznovrstnejših, po svoji notranji vrednosti nejednakih skladb. Zakaj da je trebalo se ravno pri jubilejskem koncertu zadovoljiti z vsem, kar je najbližja priložnost ponudila, ne umemo. Ker bi moral biti vsak koncert „Glasbene Matice“ le nov korak k nadaljnemu napredku, smeli smo tem bolj od jubilejskega koncerta zahtevati, naj je med dose-danjimi imenitnimi koncerti najimenitnejši, to pa tembolj, ko je bil koncert glavna točka itak skromno prirejenega slavlja. Haydnova zbor „Zapojte strune“ in „Nebesje oznanja“, Smetanova simfoniška skladba „Iz čeških logov in

gajev“ in tudi narodne pesmi so bile, izvzemši po g. Čerinu harmonizovane „Zagorske“, le ponovitve iz prejšnjih koncertov, sicer pa vzpričo neutajljive umetniške vrednosti znamenite točke v programu. Pri Parmovem, iz lanske operne sezone znanem in obče priljubljenem intermezzu iz opere „Ksenija“ je bilo novo le proizvajanje v velikem polnem orkestru. Intermezzo se je moral dvakrat igrati in je žel navzoči skladatelj prisrčne ovacije. Schiantlova, za Vilharjevo „Jamsko Ivanko“ zložena overtura svedoči o spretnem kapelniku in aranžerju orkestralnih točk, kojemu je bila dobro znana literatura efektnih vzorov. Iz arhiva nekdanjih dob povzeti Maškovi pesmi „Nezakonska mati“ in „Kam“ je podal gospod Noll jako dobro, pesem „Kam“ celo navdušeno, in je našel Vilharjev „Mornar“ v njem simpatičnega interpreta. Nova je bila le skladba Foersterja „Domu“ na besede Resmanove. Kreпка ta skladba, ki se srečno družijo najboljšim moškim zborom skladateljevim, je bila žal le nedostavno podana, sosebno od strani kvarteta. Jako mični so bili fino in vestno izvedeni mešani zbori Nedveda (Oblakom), dr. D. Ipavica (Leži ravno polje) in P. H. Šattnerja (Studenčku). Bili so vsi zasluzni naši skladatelji zastopani na vzporodu, le jednemu se je storila krivica — našemu Fr. Gerbiću, in to je gotovo jako neumesten pregrešek. Omeniti nam je le še Engelberta Gangla prolog, koji je pesnik sam s prikupljivim, sonornim glasom in s toplo vnemo začetkom koncerta predaval. Navdušenost za vzvišeni smoter društva kot koncertnega zavoda in pa sveto, visoko spoštovanje umetnosti, ki klije tako dobrodejno v Ganglovem prologu, naj obrodi lep sad v delovanju „Glasbene Matice“. — oe. —

Slovenski krščanskosocijalni delavski zvezi so zopet pristopili trije ustanovniki in štiri podporni člani. Svoj pristop so naznaila dalje krščanskosocijalna društva iz Zagorja, Prevalj, Cerknice, Horjula, Št. Petra na Krasu, Sv. Križa pri Litiji in Trbovelj. V ponedeljek dne 6. t. m. je imela „Zveza“ sestanek odposlancev posameznih društev, da so govorili o tesnejši zvezi vseh slovenskih krščanskosocijalnih nepolitičnih društev. Sklenilo se je v tem oziru spremeniti nekatere točke pravil. Do tedaj naj društva blagovolijo počakati z vsprejemom.

Zaloga vseh preskušanih domačih zdravil.	Lekarna pri Mariji pomagaj M. Leustek, Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven Mesarskega mosta.	Razpošilja se vsak dan 2krat po pošti.
	Melusine- zobna in ustna voda deluje izborno proti zobobolu in gnilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust, 1 stekl. 50 kr. 15 (52-51)	
	Neprekosljivega učinka je Tanno-Chinin tinktura za lase, katera ohranjuje lasišča, odpravlja luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica 50 kr z navodom.	
	Jedina zaloga: lekarna pri Mariji pomagaj M. Leustek, LJUBLJANA, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mosta. Levčeva hiša. Telefon št. 68 v poljubno porabo.	

Ljudska posojilnica

v Ljubljani, Gradišče št. 1.

Obresti za hranilne vloge 4 $\frac{1}{2}$ % brez odbitka.

Stanje dne 30. novembra 1897.

(18mesečni obstanek).

Posojila	gld. 606.741.30	Udov 426 z vplača-	
Naloženo pri hranilni-		nimi deleži	gld. 2.752 —
cah, bankah, poštne		Hranilnih vlog	614.250.19
hranilnici in gotovini	59.323.52	Bančnih reeskompt.	30.845.20

Raiffeisnovim posojilnicam posodila gld. 258.481.37.

Prometa v 11. mesecih od 1. januarja do 30. novembra 1897

gld. 3.171.654.38.

97 (1-1)

☞ Za Božič! ☜

Kdor si želi nakupiti darila za Božič po zelo niski ceni, naj si najprej ogleda zalogo modnega in tkanega blaga

Makso Armiča

Šentpeterska cesta št. 2,

kjer se dobijo sledeče stvari po kolikor mogoče niskih cenah:

Zepni roboti navadni in fini.
Zavratnice za dame in gospode.
Serpe za dame volnate in fine želimljaste.
Predpasniki črni in barvasti.
Moderoi in **Mufi**.
Srajce za gospode, **ovratniki** in **manšete**.
Rokovice za dame in gospode.

91 (3-3)

☞ Svoji k svojim! ☜